

בְּטַחְתִּי: ה אָנִילָה וְאִשְׁמַחָה בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֵינַי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי:
 ט וְלֹא חִסַּרְתָּנִי בְיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בְּמִרְחַב רַגְלָי: י חֲנִנִי יְהוָה: יא כִּי צָר לִי
 עָשִׂשָׁה בְּכַעַם עֵינַי וּבִשְׂנוֹי: יב כִּי כָלוּ כִּיגוֹן חַי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה בְּשָׁל בְּעוֹנֵי
 כַּחַי וְעֲצָמַי עָשִׂשׁוּ: יג מִכָּל צָרָרִי הָיִיתִי חֲרָפָה וְלִשְׁכְּנֵי מְאֹד וּפְחַד לְמוֹדְעֵי רְאִי
 בַּחוּץ נִדְדוּ מִפְּנֵי: יד נִשְׁפַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכֹלִי אִבֵּד: יו כִּי שָׁמַעְתִּי דַבַּת
 רַבִּים מְגוֹר מִסָּבִיב בְּהוֹסֵדִם יַחַד עָלַי לְקַחַת נַפְשִׁי וּמָמוֹ: יז וְאַנִּי עֲלִיף בְּטַחְתִּי
 יְהוָה: יח אִמְרֵתִי אֱלֹהֵי יְהוָה: יט אֲתָתָה: כ בִּידְךָ עֲתַתִּי הִצֵּלְתָּ מִיָּד אוֹיְבֵי וּמִרְדְּפֵי:
 כו הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: כז יְהוָה: כח אֵל אִבּוֹשָׁה כִּי
 קָרָאתִיךָ וּבִשְׁנוֹ רִשְׁעִים יָדְמוּ לְשֹׂאוֹל: כט תִּתְּלֵמְנָה שִׁפְתֵי שֶׁקֶר הוֹדְבוֹרוֹת עַל צְדִיק
 עֲתָק בְּנִאֻחַ וְכוּ: ל כֹּה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ פְּעֻלָּתָ לַחֲסִים כֶּךָ נִגְדַּר בְּנֵי

— זוהר תהלים —

צדיקים העולים מן העולם הזה לרחץ
 עצמם בגן עדן

מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו' (לא)
 (ב): [הקדמת הזוהר-בראשית (ד' ט' ת) פתח
 רבי אלעזר ואמר, (תהלים לא) מה רב טובך
 אשר צפנת ליראיך וגו'. כמה הוא הטוב
 העליון והנכבד שעתיד הקדוש ברוך הוא
 לעשות לבני אדם לאותם צדיקים עליונים
 יראי חטא שמשתדלים בתורה, כשנכנסים
 לאותו העולם. לא כתוב טובך, אלא רב
 טובך. ומי הוא (שם קמה) זכר רב טובך
 יביעו. וזהו ענג החיים ששופעים מהעולם
 הבא לחי העולמים, שהוא זכר רב טובך.
 ודאי הוא (ישעיה סג) ורב טוב לבית ישראל
 וגו'.

עוד מה רב טובך, כאן נחקק סוד
 החכמה, וכל הסודות נכללו כאן.
 מ"ה - כמו שבארנו. רב - זה העץ גדול
 וחקק, משום שיש אילן אחר קטן ממנו,
 וזה הוא גדול ומכניסו לרום הרקיעים.

אותה לחיקו של אדם. לפיכך צריך האדם
 להפקיד נשמתו ליצרו, וקורא פסוק אחד
 של רחמים, כגון (תהלים לא) בידך אפקיד
 רוחי פדית אותי ה' אל אמת. והואיל והיא
 בפקדון - אף על פי שהיא מחיבת בכמה
 חובות, הקדוש ברוך הוא משיב אותה
 לחיקו של אדם. כענין זה צריך להתנהג
 במדותיו של הקדוש ברוך הוא וללכת
 בדרךיו, שכתוב (דברים כח) והלכת בדרךיו.
 שהרי נשמתו פקדון בידו, שהיא מתחת
 כסא הכבוד, והוא נוצר מטפה סרוחה. הרי
 פקדון נשמתו בידו. וכתוב אם חבל תחבל
 שלמת רעך, אם חבלת מעשיך ולכלכת
 נשמתך, שהוא מאור לבושו של הקדוש
 ברוך הוא, שהוא רעך ורע אביך - עד בא
 השמש, כשיגיע זמנה להפטר מהעולם,
 תשיבנו לו, שכתוב (קהלת יב) והרוח תשוב
 אל האלהים אשר נתנה. תנה לו כמו שנתנה
 לך. אם חבל תחבל. אם חבל אדם מעשיו,
 לאחר כן כשהגיע שעתו, מרב חובותיו
 לקונו, חובל את שלו ונוטל נשמתו.